

דיני ממונות בשלשה

פרק ראשון סנהדרין

יא.

עין משפט נר מצוה

במומנין לה. שהומינין הנשיא מצטרב: **השמימו לי.** מחזר ז' לעלייה המיוחדת ליבז צה בית דין: **ולא לעבר שנה עניייה.** להטקרק עמס עכשיו: **אלא לנמוד.** תורה מכס היאך תעשו: **מהמס ליסופא הוא דעצה.** שלא יכירו מי היה העולה שלא ברשות ולבזינו פניו: **שליערה לאצא.** שאכלת השום ונדף הריח: **חס ושלוס.** שאוכל השום צבואי לבית מדרשו אלא כדי שלא להלביז פניו של אוכל השום ילאחי כדי שילאו כולם ולא יבזינו מי הוא: **משמואל הקטן.** כדלמנין: **אנחנו מעלנו.** והוא לא נשא נכרית והכניס עצמו בכלל שלא להלביז פניהם: **מיהושע.** מנעשה דיהושע שלא רצה הקדוש ברוך הוא לגלות לו מי הוא המוטע והכניס את כולן בכלל שנאמר חטא ישראל במעשה דעמך: **דעמך דילטור.** רכיל: **מאנסא.** כולן בכלל והרי כולן לא ילאו ללקוט אלא מקצת דכתיב (שמות טו) ילאו מן העם ללקוט וגו': **משמוס נביאוס כו.** משום שמואל הקטן נקט לה הכא: **אף הוא.** הוכיח סופו ששרתה עליו שכינה שנתבצא בשעת מיתתו: **שמעון וישמעאל נהרנא.** רש"י: **הנשיא ורבי ישמעאל** בן אלישע כ"ג יהרגו בחרב: **וחזיריו.** כגון ר"ע ורבי חנינא בן תרדיון: **לקטלא.** לשאר מיתות ר"ע במסקרות של ברזל צפרק הרוחה (ברכות דף סא: ר' חנינא צטרפה במסקת ע"ב דף ית:): **לומר קן.** אותו הספד: **אלא שתי מספידין על כרוגי מלכות.** מפני יראת המלך מיהרו לקובצין: **ליטול רשות.** לדבר על עסקי ליבור: **מפני הדרכים.** שנתקלקלו דימות החורף ומפני הגשמים: **ועדיין לא נתקנו ולא יוכלו עולי רגל לצא:** **מטורי פסחים.** שזולין בהם פסחיסה וגומקו בגשמי החורף ואריקין חמה להתייבש: **ומפני גילוס ישראל בני הגולה** הרחוקים ושמעט לבית דין שנעקרו ממקומן עלות לרגל לעשות פסחיסה ועדיין לא הגיעו שם לא יעצרוה: **לא ירגילו לצא בפסח:** **לא מפני השגג.** שלא יחדלו צדק מלבוז: **גדיים ועלונים.** יחד דקין אין מעברין עליהן כדי שיהלכו ויעשו מהם פסחים שהרי יכול להקריב קטנים: **גוולוס.** שזריקין לקני יולדות שכלל א"י וכן זבין חצות שכולן משהין קיניהן עד עלותן לרגל אשפ"כ אין מעברין על כך שיכולין להביא בני יונה שכשרים כהם קטנים: **אלא עושין אותן פגד.** סייג ומקם לבריכה לעבר את השנה אס לריכה לעבר מפני א' מן הדברים שמעברין עליהן כגון על האביו ועל פירות האילן ואמרי' לקמן על שמים מהן מעברין ועל א' מהן אין מעברין הללו גדיים וטלאים וגוולוס ועשו סעד ומנטרפין לאחד מהן ומעברין: **ווימנא דאצניא לא מטא.** הוא אחד מן הסימנים שמעברין עליהם כדלקמן: **חדש.** כ"ט ימים: תקיפי

א) ברכות כח: ט) ג) לקמן
מנ: א) וימנ ט' מוטע
מח: ומוספתה שס פ"ג, א)
ד) וברכות טו: ט) ס"א
אינו. רש"י ונע אפי"ג
שהר"ל מוחק זה מטעם
הנדע מ"מ הרמב"ם בסוף
פ' שביע' לשמונה פקדים
כגז הנספח כדלמא
לפניו וע"ש פירושו וכן
בילקוט פרשת בשלח רמז
רס"ג העמיק כמשה ועי'
קסה כח. וצ"ב קלה.
וגמדותי אגדות הדכא וכן
צ"ב מפרש' מלחם נטעמא
וגרסתם משה רבינו וע'
דגס צבאות דר' נתן ריש
פסק י"ד אילת כמשה
רבינו, א) עמית פ"ו מ"ז
ע"ש, א) ומוספתה פ"ב
ט) ונ"ל דעמך כ"י מרגוס
ע"ק דעמך כתיב בשלח
ט"ז ו"ל ויכ"ס במוספת'
דעמך, א) ריה"ט: עמך
ט, ט, א) וכן ו"ל הגרס'
ועי' רש"י, א) לא יעשו
לגז כ"ל רש"י.

במומנין לה מעשה ברבן גמליאל שאמר השכימו לי שבעה לעלייה השכים ומצא שמונה אמר מי הוא שעלה שלא ברשות ירד⁶ עמד שמואל הקטן ואמר אני הוא שעליתי שלא ברשות ולא לעבר השנה עליתי אלא ללמוד הלכה למעשה הוצרכתי אמר לו שב בני שב ראיוות כל השנים כולן להתעבר על ירך אלא אמרו חכמים אין מעברין את השנה אלא במומנין לה ולא שמואל הקטן הוה אלא איניש אחרינא ומחמת כיסופא הוא דעבד כי הא דיתיב רבי וקא דריש והריח ריח שום אמר מי שאכל שום יצא עמד רבי חייא ויצא עמדו כולן ויצאו בשחר מצאו רבי שמעון בר' לרבי חייא אמר ליה אתה הוא שציערת לאבא אמר לו לא תהא כואת בישראל ורבי חייא מהיבא גמיר לה מרבי מאיר דתניא מעשה באשה אחת שבאתה לבית מדרשו של ר"מ אמרה לו רבי אחד מכם קדשני בביאה עמד רבי מאיר וכתב לה גט כריתות ונתן לה עמדו כתבו כולם ונתנו לה ור"מ מהיבא גמיר לה משמואל הקטן ושמואל הקטן מהיבא גמיר לה משכניה בן חיאל דכתיב ויען שכניה בן חיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונושב נשים ליעזרא לישאל על זאת ושכניה בן חיאל מהיבא גמיר לה מיהושע דכתיב ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך חטא⁷ ישראל אמר לפניו רבש"ע מי חטא אמר לו וכי דילטור אני לך הטל גוולות ואיבעית אימא ממשא דכתיב⁸ עד אנה מאנתם ת"ר⁹ משמתו נביאים האחרונים הגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואף על פי כן היו משתמשין בבית קול פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה בריהו ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד¹⁰ שראוי שתשרה עליו שכניה¹¹ (כמשה רבינו) אלא שאין דורו זכאי לכך נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא שוב פעם אחת היו מסובין בעליה ביבנה ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה אלא שראוי שתשרה עליו שכניה אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא בשמואל הקטן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא אמר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא ועקן סגיאן עתידן למיתו על עלמא ועל יהודה בן בבא בקשו לומר כן אלא שנמרפה שעה שאין מספידין על הרוגי מלכות ת"ר¹² אין מעברין את השנה אלא אם כן ירצה נשיא¹³ ומעשה ברבן גמליאל שהלך ליטול רשות אצל שלטון אחד שבסוריא ושהה לכא ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן גמליאל וכשבא ר"ג ואמר רוצה אני נמצאת שנה מעוברת תנו רבנן¹⁴ אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים ומפני הגשרים ומפני תנורי פסחים ומפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו אבל לא מפני השלג ולא מפני הציונה ולא מפני גליות ישראל שלא עקרו ממקומן ת"ר¹⁵ אין מעברין את השנה לא מפני הגדיים ולא מפני הטלאים ולא מפני הגוולות שלא פירחו אבל עושין אותן סעד לשנה יכיצד רבי ינאי ואמר משום רבן שמעון בן גמליאל מהודיעין אנחנו לכוון דגווליא רכיבין ואימריא¹⁶ דערקין ווימנא דאביבא לא מטא ושפרת מילתא באנפאי ואוסיפית על שתא דא תלתין יומין מיתבי כמה¹⁷ עיבור השנה שלשים יום רבן שמעון בן גמליאל אמר חדש רב פפא ירצו חדש רצו שלשים יום תא חזי מאי איבא בין תקיפי

תורה אור השלם
1. וינן שכינה בן חיאל
מבני עילא ויאמר לעזרא את
אנחנו מעלנו באלהינו
ונושב נשים נכריות מעמי
הארץ ונתתה יש מקבה
לישראל על זאת.
ערא י"ב
2. ויאמר ה' אל יהושע
קם לך לקח זה אתה
נפל על פניך: הקטא
וישראל וגם עברו את
ברית אשר צויתי אותם
וגם לקחו מן החיים וגם
גבבו וגם כחשו וגם שמו
בבליהו: יהושע ז' י"א
3. ויאמר ה' אל משה עד
אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי:
שמות טז כח

גליון הש"ס

גמרא וכשמת אומרים
עליה כעין זה בברכות דף ו'
ע"ב וברכות י"ב
שם: תוספות ד"ה בית
קול וכו' לבר קורין אותו
ב"ק. עין מ"י"ט פקד ט"ז
משנה ו' דלמנות:
ד"ה רש"י וכו' וי"ל
לדון תורה לחור. עין
תענית דף טז ע"א כנשי'
ומוספות שם:

מוסף רש"י

כמה עיבור השנה. ימי
אזר הלאשון שאותו עשין
עבור לשנה (ד"ה יט.).

בת קול. יש אומרים שלא היו שומעין קול היוצא מן השמים אלא מתוך אותו קול יוצא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה צמח ושומע קול אחר היוצא ממנו למרחוק ואותו קול היו שומעין¹ לכן קורין אותו צמ קול: **מפני** הדרכים והגשרים. והאי ללא חשיב ג' סימנין דלקמן משום דעל שנים מהן מעברין אצל בני אפילו אחד מהני מעברין וצדדייתא דבסמוך גבי גדיים וטלאים וגוולות שלא פרחו נמי לא חשיב להו משום דלאהך דבסמוך אפי' אשנים מהם אין מעברין עליו אלא שעושין אותו סעד עם אחד מג' סימנים: **ומפני** גליות ישראל שנעקרו ממקומן. משום דלאהך דמבני צא"י אין לרין לעבר דאפי' האחרון יכול להגיע מר"מ ינסן עד פסח כדתינא פ"ק דתענית דף י' גבי שאלת גשמים ט"ו יום אחר החג כדי שיגיע האחרון שציראלל לנהר פרס: **רש"י** ג' אומר חדש. הכל משמע דחדש סתם הוא חדש חסר וכן צפרק המדיר (מכונות דף ע"א.) גבי חדש מלא וחדש חסר אילכ צדדייתא וקשה דבסוף החולץ (יבמות דף מח: וס) אומרין ית שלשים ימים שלשים וכן צפרק קמא דזויר (ה. וס) פריך ואימנ שלשים כדכתיב עד חדש ימים וי"ל² דלשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד א"י כהא ובהמדיר דקאמר ת"ק שלשים מוכחא מילתא דלדין תנא חדש חסר: (וע"ש תוס' מכונות ע"א. ד"ה רבי):

במומנין לה מעשה ברבן גמליאל שאמר השכימו לי שבעה לעלייה השכים ומצא שמונה אמר מי הוא שעלה שלא ברשות ירד⁶ עמד שמואל הקטן ואמר אני הוא שעליתי שלא ברשות ולא לעבר השנה עליתי אלא ללמוד הלכה למעשה הוצרכתי אמר לו שב בני שב ראיוות כל השנים כולן להתעבר על ירך אלא אמרו חכמים אין מעברין את השנה אלא במומנין לה ולא שמואל הקטן הוה אלא איניש אחרינא ומחמת כיסופא הוא דעבד כי הא דיתיב רבי וקא דריש והריח ריח שום אמר מי שאכל שום יצא עמד רבי חייא ויצא עמדו כולן ויצאו בשחר מצאו רבי שמעון בר' לרבי חייא אמר ליה אתה הוא שציערת לאבא אמר לו לא תהא כואת בישראל ורבי חייא מהיבא גמיר לה מרבי מאיר דתניא מעשה באשה אחת שבאתה לבית מדרשו של ר"מ אמרה לו רבי אחד מכם קדשני בביאה עמד רבי מאיר וכתב לה גט כריתות ונתן לה עמדו כתבו כולם ונתנו לה ור"מ מהיבא גמיר לה משמואל הקטן ושמואל הקטן מהיבא גמיר לה משכניה בן חיאל דכתיב ויען שכניה בן חיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונושב נשים ליעזרא לישאל על זאת ושכניה בן חיאל מהיבא גמיר לה מיהושע דכתיב ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך חטא⁷ ישראל אמר לפניו רבש"ע מי חטא אמר לו וכי דילטור אני לך הטל גוולות ואיבעית אימא ממשא דכתיב⁸ עד אנה מאנתם ת"ר⁹ משמתו נביאים האחרונים הגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואף על פי כן היו משתמשין בבית קול פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה בריהו ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד¹⁰ שראוי שתשרה עליו שכניה¹¹ (כמשה רבינו) אלא שאין דורו זכאי לכך נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא שוב פעם אחת היו מסובין בעליה ביבנה ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא בשמואל הקטן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא אמר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא ועקן סגיאן עתידן למיתו על עלמא ועל יהודה בן בבא בקשו לומר כן אלא שנמרפה שעה שאין מספידין על הרוגי מלכות ת"ר¹² אין מעברין את השנה אלא אם כן ירצה נשיא¹³ ומעשה ברבן גמליאל שהלך ליטול רשות אצל שלטון אחד שבסוריא ושהה לכא ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן גמליאל וכשבא ר"ג ואמר רוצה אני נמצאת שנה מעוברת תנו רבנן¹⁴ אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים ומפני הגשרים ומפני תנורי פסחים ומפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו אבל לא מפני השלג ולא מפני הציונה ולא מפני גליות ישראל שלא עקרו ממקומן ת"ר¹⁵ אין מעברין את השנה לא מפני הגדיים ולא מפני הטלאים ולא מפני הגוולות שלא פירחו אבל עושין אותן סעד לשנה יכיצד רבי ינאי ואמר משום רבן שמעון בן גמליאל מהודיעין אנחנו לכוון דגווליא רכיבין ואימריא¹⁶ דערקין ווימנא דאביבא לא מטא ושפרת מילתא באנפאי ואוסיפית על שתא דא תלתין יומין מיתבי כמה¹⁷ עיבור השנה שלשים יום רבן שמעון בן גמליאל אמר חדש רב פפא ירצו חדש רצו שלשים יום תא חזי מאי איבא בין תקיפי

במומנין לה מעשה ברבן גמליאל שאמר השכימו לי שבעה לעלייה השכים ומצא שמונה אמר מי הוא שעלה שלא ברשות ירד⁶ עמד שמואל הקטן ואמר אני הוא שעליתי שלא ברשות ולא לעבר השנה עליתי אלא ללמוד הלכה למעשה הוצרכתי אמר לו שב בני שב ראיוות כל השנים כולן להתעבר על ירך אלא אמרו חכמים אין מעברין את השנה אלא במומנין לה ולא שמואל הקטן הוה אלא איניש אחרינא ומחמת כיסופא הוא דעבד כי הא דיתיב רבי וקא דריש והריח ריח שום אמר מי שאכל שום יצא עמד רבי חייא ויצא עמדו כולן ויצאו בשחר מצאו רבי שמעון בר' לרבי חייא אמר ליה אתה הוא שציערת לאבא אמר לו לא תהא כואת בישראל ורבי חייא מהיבא גמיר לה מרבי מאיר דתניא מעשה באשה אחת שבאתה לבית מדרשו של ר"מ אמרה לו רבי אחד מכם קדשני בביאה עמד רבי מאיר וכתב לה גט כריתות ונתן לה עמדו כתבו כולם ונתנו לה ור"מ מהיבא גמיר לה משמואל הקטן ושמואל הקטן מהיבא גמיר לה משכניה בן חיאל דכתיב ויען שכניה בן חיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונושב נשים ליעזרא לישאל על זאת ושכניה בן חיאל מהיבא גמיר לה מיהושע דכתיב ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך חטא⁷ ישראל אמר לפניו רבש"ע מי חטא אמר לו וכי דילטור אני לך הטל גוולות ואיבעית אימא ממשא דכתיב⁸ עד אנה מאנתם ת"ר⁹ משמתו נביאים האחרונים הגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואף על פי כן היו משתמשין בבית קול פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה בריהו ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד¹⁰ שראוי שתשרה עליו שכניה¹¹ (כמשה רבינו) אלא שאין דורו זכאי לכך נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא שוב פעם אחת היו מסובין בעליה ביבנה ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא בשמואל הקטן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא אמר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא ועקן סגיאן עתידן למיתו על עלמא ועל יהודה בן בבא בקשו לומר כן אלא שנמרפה שעה שאין מספידין על הרוגי מלכות ת"ר¹² אין מעברין את השנה אלא אם כן ירצה נשיא¹³ ומעשה ברבן גמליאל שהלך ליטול רשות אצל שלטון אחד שבסוריא ושהה לכא ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן גמליאל וכשבא ר"ג ואמר רוצה אני נמצאת שנה מעוברת תנו רבנן¹⁴ אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים ומפני הגשרים ומפני תנורי פסחים ומפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו שם לא יעצרוה: **לא מפני השגג.** שלא יחדלו צדק מלבוז: **גדיים ועלונים.** יחד דקין אין מעברין עליהן כדי שיהלכו ויעשו מהם פסחים שהרי יכול להקריב קטנים: **גוולוס.** שזריקין לקני יולדות שכלל א"י וכן זבין חצות שכולן משהין קיניהן עד עלותן לרגל אשפ"כ אין מעברין על כך שיכולין להביא בני יונה שכשרים כהם קטנים: **אלא עושין אותן פגד.** סייג ומקם לבריכה לעבר את השנה אס לריכה לעבר מפני א' מן הדברים שמעברין עליהן כגון על האביו ועל פירות האילן ואמרי' לקמן על שמים מהן מעברין ועל א' מהן אין מעברין הללו גדיים וטלאים וגוולוס ועשו סעד ומנטרפין לאחד מהן ומעברין: **ווימנא דאצניא לא מטא.** הוא אחד מן הסימנים שמעברין עליהם כדלקמן: **חדש.** כ"ט ימים: תקיפי

א ב מ יי פ"ד מהל
קידוש החדש הלכה י
והלכה יז:
פח ג מיי שס הל' ה:
פח ד מיי שס הלכה ו:
צ ה מיי שס הלכה ז:
צא ו מיי שס הל' ח:
צב ד מיי שס הל' ט:

רבינו חננאל

במומנין לה מעשה ברבן גמליאל שאמר השכימו לי שבעה לעלייה השכים ומצא שמונה אמר מי הוא שעלה שלא ברשות ירד⁶ עמד שמואל הקטן ואמר אני הוא שעליתי שלא ברשות ולא לעבר השנה עליתי אלא ללמוד הלכה למעשה הוצרכתי אמר לו שב בני שב ראיוות כל השנים כולן להתעבר על ירך אלא אמרו חכמים אין מעברין את השנה אלא במומנין לה ולא שמואל הקטן הוה אלא איניש אחרינא ומחמת כיסופא הוא דעבד כי הא דיתיב רבי וקא דריש והריח ריח שום אמר מי שאכל שום יצא עמד רבי חייא ויצא עמדו כולן ויצאו בשחר מצאו רבי שמעון בר' לרבי חייא אמר ליה אתה הוא שציערת לאבא אמר לו לא תהא כואת בישראל ורבי חייא מהיבא גמיר לה מרבי מאיר דתניא מעשה באשה אחת שבאתה לבית מדרשו של ר"מ אמרה לו רבי אחד מכם קדשני בביאה עמד רבי מאיר וכתב לה גט כריתות ונתן לה עמדו כתבו כולם ונתנו לה ור"מ מהיבא גמיר לה משמואל הקטן ושמואל הקטן מהיבא גמיר לה משכניה בן חיאל דכתיב ויען שכניה בן חיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונושב נשים ליעזרא לישאל על זאת ושכניה בן חיאל מהיבא גמיר לה מיהושע דכתיב ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך חטא⁷ ישראל אמר לפניו רבש"ע מי חטא אמר לו וכי דילטור אני לך הטל גוולות ואיבעית אימא ממשא דכתיב⁸ עד אנה מאנתם ת"ר⁹ משמתו נביאים האחרונים הגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואף על פי כן היו משתמשין בבית קול פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה בריהו ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד¹⁰ שראוי שתשרה עליו שכניה¹¹ (כמשה רבינו) אלא שאין דורו זכאי לכך נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא שוב פעם אחת היו מסובין בעליה ביבנה ונתנה עליהם בת קול מן השמים יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא בשמואל הקטן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל הוא אמר בשעת מיתתו שמעון וישמעאל לחרבא וחברוהי לקטלא ושאר עמא לביזא ועקן סגיאן עתידן למיתו על עלמא ועל יהודה בן בבא בקשו לומר כן אלא שנמרפה שעה שאין מספידין על הרוגי מלכות ת"ר¹² אין מעברין את השנה אלא אם כן ירצה נשיא¹³ ומעשה ברבן גמליאל שהלך ליטול רשות אצל שלטון אחד שבסוריא ושהה לכא ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן גמליאל וכשבא ר"ג ואמר רוצה אני נמצאת שנה מעוברת תנו רבנן¹⁴ אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים ומפני הגשרים ומפני תנורי פסחים ומפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו שם לא יעצרוה: **לא מפני השגג.** שלא יחדלו צדק מלבוז: **גדיים ועלונים.** יחד דקין אין מעברין עליהן כדי שיהלכו ויעשו מהם פסחים שהרי יכול להקריב קטנים: **גוולוס.** שזריקין לקני יולדות שכלל א"י וכן זבין חצות שכולן משהין קיניהן עד עלותן לרגל אשפ"כ אין מעברין על כך שיכולין להביא בני יונה שכשרים כהם קטנים: **אלא עושין אותן פגד.** סייג ומקם לבריכה לעבר את השנה אס לריכה לעבר מפני א' מן הדברים שמעברין עליהן כגון על האביו ועל פירות האילן ואמרי' לקמן על שמים מהן מעברין ועל א' מהן אין מעברין הללו גדיים וטלאים וגוולוס ועשו סעד ומנטרפין לאחד מהן ומעברין: **ווימנא דאצניא לא מטא.** הוא אחד מן הסימנים שמעברין עליהם כדלקמן: **חדש.** כ"ט ימים: תקיפי

לא הגיעו אבל לא מפני השלג ולא מפני הציונה ולא מפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן. וטוגיא כי הא דת"ר משום רש"י מהודיעין אנחנו לכוון דגווליא רכיבין ואימריא דערקין ווימנא דאביבא לא מטא שפרת מלחא